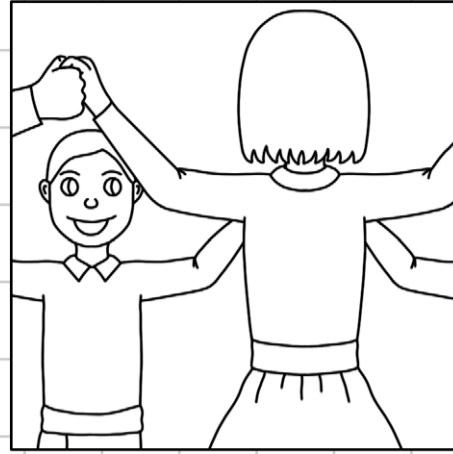
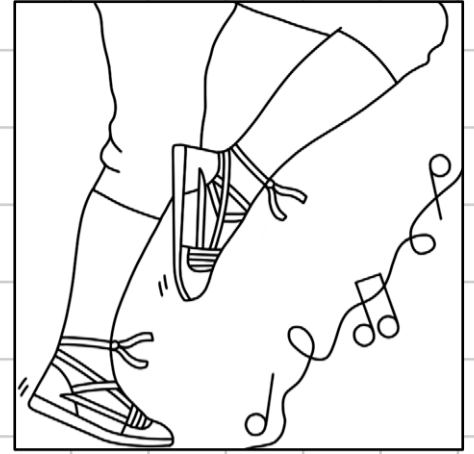

A ritme de SARDANA

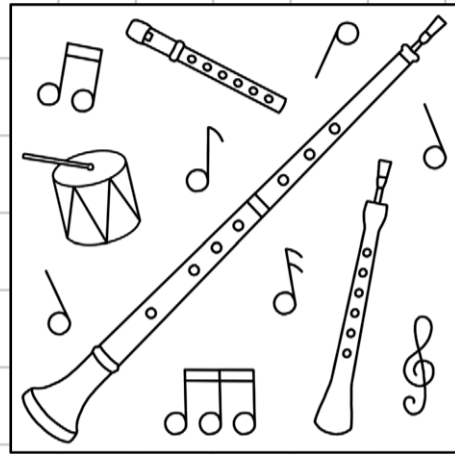
Va començar la sardana tot formant una rotllana.

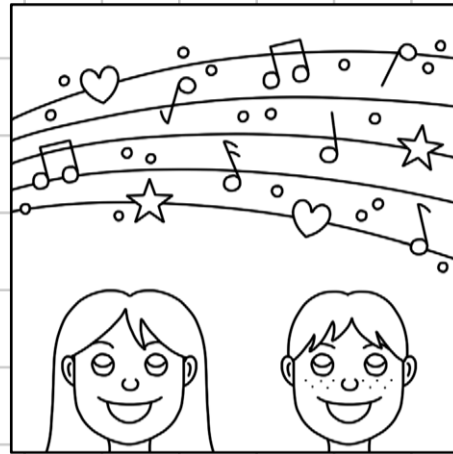
I es balla sempre després, del contrapàs espès.

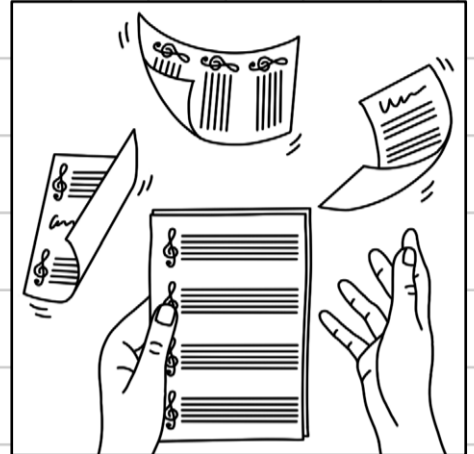
Quatre músics eixerits bufen i toquen amb els dits.

Flabiol, tamborí, tarotes i xirimies sona la música com tu volies.

Amb melodia xiroia i graciosa agrada a tots i és ben preciosa.

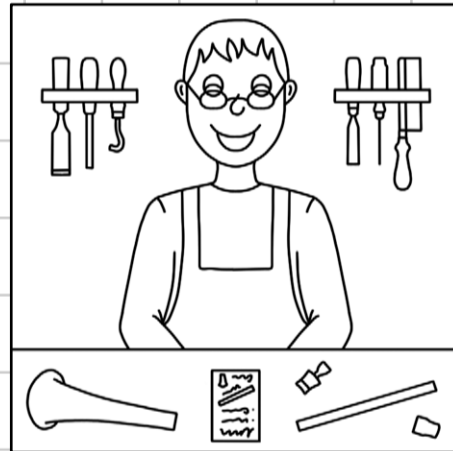
Com que 8x16 fan la sardana curta el músic melodies més llargues busca, i noves tonades, totes hi valen, fan la sardana a la mida justa.

I en Miquel Pardàs de Torroella de Montgrí s'inventa el sistema de repartir.

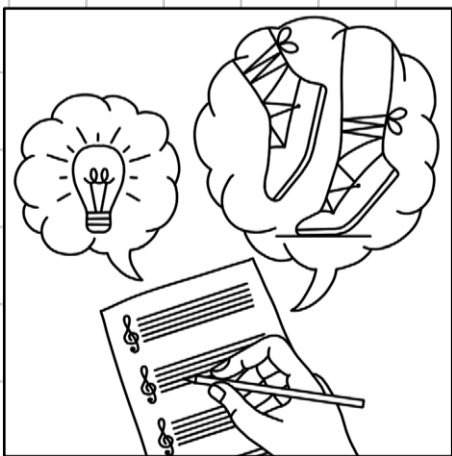
A en Pep Ventura, a Perpinyà, un nou instrument li fan escoltar.

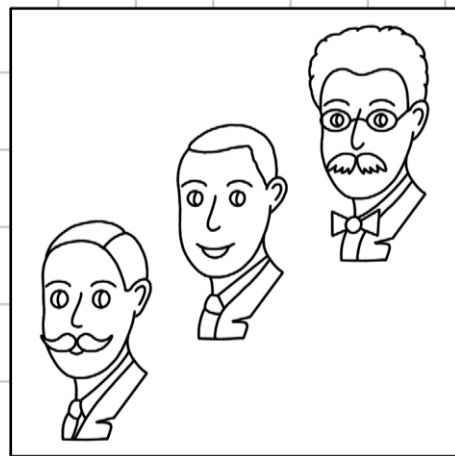
I demana a l'Andreu Toron, lutier, que un bell instrument li faci bé.

Ha nascut la tenora, amb una veu ben sonora!

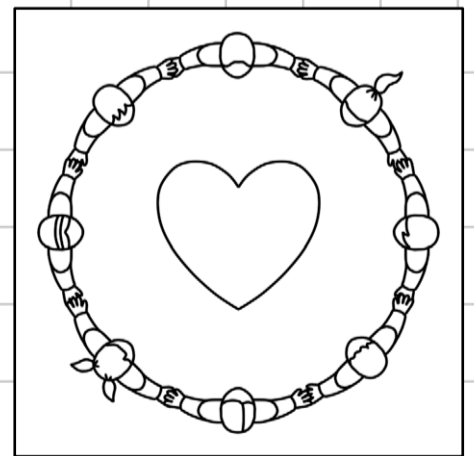
Ara escriuen sardanes per a les cobles ben ufanes.

Garreta, Serra i Morera fan sardanes de bandera.

Pau Casals amb el violoncel fa sardanes del Canigó al cel.

I les paraules del poeta, per sempre quedaran: «la sardana és la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan.»